

HOGER BEROEP

op 13 mei 2004 door

op 13 mei 2004 door de tegen

dat 14 mei 2004 door
vervolg : 2.02.

tegen alle beschikkingen

tegen alle beschikkingen

Griffiernr. :
Parketnr. : GE 66.24.127-89

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 4 mei 2004 :

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. , gepensioneerde, geboren te op , wonende te
2. , zonder beroep, geboren te op , wonende te
3. , bestuurder vennootschappen, geboren te op , wonende te
4. met maatschappelijke zetel te ingeschreven in het handelsregister te onder nummer

verdacht van :

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een

11-1-1999
dat. 18 oktober door
tegen alle beschikkingen
Deelkswaardiglyt voor de beschikking C2 in koopde van
beide verkantingen
(1e en 2e best.)
het ontwerp van

2° blad

bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te ten
kadaster gekend onder in eigendom
toebehorende aan hierboven nader
geïdentificeerd
een wederrechtelijk opgerichte chalet (6,6 op 6 op 2,9 m) in
bosgebied in stand te hebben gehouden

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

te in de periode van 28.09.1988 (st. 13) tot
en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

Door de instandhouding van de onder A. omschreven toestand

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9°lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A. omschreven toestand

1. DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

te in de periode gaande van 01.05.2000 tot en 15.05.2002 (st.28)

2. DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE EN DE VIERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

te _____ in de periode gaande van 15.05.2002 tot en met bevel tot dagvaarding, zijnde 28 november 2003.

met de omstandigheid, wat de derde en de vierde verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (in casu een afgevaardigde bestuurder van een immobiliënvennootschap en een immobiliënvennootschap) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-Procureur des Konings;
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te _____
- de beklaagde _____ verschijnt niet ter terechtzitting, doch wordt vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____ dit na instemming van de rechtbank, na gunstig advies van het openbaar ministerie;
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester advocaat te _____

- Meester   advocaat te
verschijnt ter zitting in zijn hoedigheid als lasthebber ad hoc over

I. Voorgaanden :

I.1. Het exploitatiedagvaardingsproces van 28 november 2003 werd overgeschreven te   kantoor der hypotheken op 29 december 2003.

I.2. Op de openbare terechtzitting van 27 januari 2004 werd bij tussenvonnissen Mr.   advocaat, aangesteld als lasthebber ad hoc over

I.3. Op 11 september 1989 werd door de lokale politie vastgesteld dat op het terrein, gelegen te   ten kadaster gekend onder   een wederrechtelijk opgericht chalet in stand werd gehouden (stuk 6 strafdossier).

I.4. Volgens het gewestplan   (KB 14/09/77) is dit perceel gelegen in een bosgebied, waarop de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 12.4.2 van het K.B. van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing zijn. Deze voorschriften luiden als volgt : " Bosgebieden zijn de beboste of te bebossen gebieden, bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie en het toezicht op de bossen, evenals jagers - en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden voor woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.(...)".

I.5. De eerste beklagde en zijn echtgenote de tweede beklagde verklaarden het kwestieus perceel met chalet te hebben aangekocht van het echtpaar   bij authentieke akte van 28 september 1988 (stuk 13-14 en stuk 36). Op het ogenblik van de aankoop bevond de chalet zich reeds op het kwestieus perceel. Het echtpaar   hierover nader ondervraagd, sprak dit gegeven niet tegen : zij verklaarden in juli 1976 het chalet te hebben opgericht zonder over de vereiste vergunning te beschikken (stuk 23-24).

I.6. Bij onderhandse overeenkomst werd het perceel door eerste beklagde,   en de tweede beklagde, op 15 mei 2002 verkocht aan de vierde beklagde.   vertegenwoordigd door de derde beklagde,   (stuk 28).

De authentieke akte werd verleend op 19 juli 2002 (stuk 28 en stuk 35)..

II. Ten gronde :

II.1. De eerste beklagde en de tweede beklagde zijn sinds 15 mei 2002 niet langer de eigenaars van het kwestieus perceel bosgrond met chalet waardoor zij over dit terrein geen verdere zeggenschap hebben. Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken (Cass., 4 februari 2003, www.cass.be, nr.   wat enige zeggenschap vereist.

De eerste beklagde en de tweede beklagde dienen wat betreft het feit C2 ontslagen te worden van rechtsvervolging.

II.2. De derde beklagde en vierde beklagde verliezen uit het oog dat ten tijde van het illegaal onttrekken van de kwestieuze chalet in juli 1976 het ontwerp gewestplan   reeds verordenende kracht had en het kwestieus perceel bestemd als bosgebied, waarop de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 12.4.2. van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing waren.

II.3. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is gebleken dat de feiten A, B, C1 zoals hiervoor omschreven in hoofde van de eerste beklagde en de tweede beklagde en het feit C2 zoals hiervoor omschreven in hoofde van de derde beklagde en de vierde beklagde naar eis van recht bewezen is.

III. Strafbaarstelling wat betreft de instandhouding :

De strafsanctie voor de instandhouding van een wederrechtelijk opgerichte chalet in bosgebied blijft behouden aangezien volgens de decreetgever de bosgebieden ruimtelijk kwetsbare gebieden vormen (artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft – B.S. 22 augustus 2003 met inwerkingtreding op datum van publicatie).

IV. Strafrechtelijke verantwoordelijkheid rechtspersoon – natuurlijke personen :

IV.1. De vierde beklagde heeft als maatschappelijk doel het onder gelijk welke vorm verwerven, beheren, valoriseren en vervreemden van onroerende goederen of rechten. Zij mag alles doen wat rechtstreeks of onrechtstreeks tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel kan bijdragen en van aard is de opbrengst van haar goederen te bevorderen.

De vierde beklagde is strafrechtelijk verantwoordelijk vermits het bewezen verklaarde feit C2 een intrinsiek verband heeft met het doel en de waarneming van de belangen van de onderneming.

IV.2. De derde beklagde heeft wetens en willens gehandeld. De problematiek van de illegaal opgetrokken houten chalets in de bossen van _____ kunnen haar, gelet op haar beroepsactiviteiten, niet onbekend zijn. Ter openbare terechtzitting van 9 maart 2004 bevestigde zij dat de gebiedsomschrijving tot haar werkterrein behoort.

IV.3. De derde beklagde en de vierde beklagde zijn beiden strafrechtelijk verantwoordelijk voor het hiervoor bewezen verklaarde feit (artikel 5, al. 2 in fine Strafwetboek).

V. Wat betreft de straftoemeting :

De eerste beklagde, tweede beklagde, derde beklagde en de vierde beklagde dienen te beseffen dat het instandhouden van illegaal opgerichte bouwwerken in strijd met de vigerende reglementering niet kan getolereerd worden en het uitbouwen van een goede ruimtelijke ordening door de overheid nadelig beïnvloedt.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de duurtijd dat het illegaal opgerichte bouwwerk in stand gehouden werd en de zwaarwichtigheid van de inbreuk.

Verder houdt de rechtbank rekening met het blanco strafrechtelijk verleden van de eerste beklagde, de tweede beklagde en de derde beklagde. Het strafrechtelijk verleden van de vierde beklagde is niet bekend omdat op vandaag nog geen registers worden bijgehouden.

Er wordt tenslotte tevens rekening gehouden met de verzwarende omstandigheid dat de derde beklagde en de vierde beklagde in de uitoefening van hun beroep actief zijn in de vastgoedsector.

VI. Wat betreft de herstellvordering :

Bij brief van 11 april 2002 vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hierin gevolgd door het openbaar ministerie, het herstel in de oorspronkelijke staat, dit is de afbraak van het chalet, de vloerplaat en de funderingen alsook de verwijdering van alle afbraakmaterialen, dit onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Het goed waarop het misdrijf werd gepleegd, is gelegen in bosgebied. Het misdrijf vormt een zwaarwichtige en, zonder het herstel van de plaats in de vorige toestand, onherstelbare inbreuk op essentiële stedenbouwkundige voorschriften.

Er zijn geen redenen om de behandeling van de gevorderde herstelmaatregel sine die uit te stellen in afwachting van de door de derde beklagde en vierde beklagde voorgehouden initiatieven tot regularisatie. Zij beschikten reeds ruimschoots over tijd en mogelijkheid, verleend door het openbaar ministerie, om via regularisatie en daaropvolgend een administratieve procedure de door

hen bewust gewilde illegaal in stand gehouden toestand te pogen zien regulariseren.

Het door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de vorige toestand is noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen. Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met in achtneming van de substantiële vormvoorschriften. De gevorderde herstelmaatregel strookt met de wet. Inzonderheid door de ligging van de illegaal opgetrokken chalet in bosgebied, beoogt de gevorderde maatregel deze toestand te zien herstellen. Door het beoogde herstel wordt niet een onredelijke last opgelegd.

Er is niettegenstaande de deels gewijzigde regelgeving geen reden om de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur via het openbaar ministerie te laten vragen of hij zijn herstellvordering al dan niet handhaaft.

Uit de behandeling ter openbare terechtzitting van 24 februari 2004 en de gegevens van het strafdossier blijkt dat de illegaal opgetrokken chalet tot op heden wordt in stand gehouden en aldus nog niet werd afgebroken.

De herstellvordering zoals geformuleerd bij brief van 11 april 2002 dient ten aanzien van de derde beklagde en de vierde beklagde integraal te worden ingewilligd.

Gelet op het blijven talmen om tot herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing voor de derde beklagde en de vierde beklagde om hiertoe zelf over te gaan.

*****

Ten aanzien van de beklagden

en

De feiten zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 januari 2002, datum vanaf welke de geldboeten worden uitgedrukt in EURO en de opdecimes werden gebracht op 40, zodat de op te leggen geldboete met veertig decimes, moet verhoogd worden.

*****

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194, van het Wetboek van Strafvordering;

art. 3, 5, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;

art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000)
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952, art. 36 Wet 2.7.1981;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985 - art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 326 programmawet 22 december 1989;
art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992;
K.B. 23 december 1993; K.B. 11 december 2001; programmawet 24
december 1993;
alsmede de artikelen en rechtsbepalingen zoals voorzien in de
dagvaarding

DE RECHTBANK, OP TEGENSPRAAK,

*****

Strafrechtelijk

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hierboven
omschreven tenlastelegging C2.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven
omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B, C1, samen tot
tot een GELDBOETE van 1.000 EUR.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op 5.000
EUR.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40
van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door
een gevangenisstraf van 3 maanden.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf,
gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog
geen veroordeling tot een criminele of hoofdgevangenisstraf van meer dan
twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de
misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig
maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B.
van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 09.01.1991, zoals gewijzigd door de
wet van 22 maart 1999 (B.S. 01.04.2000)zoals gewijzigd door de wet van
17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerleg-
ging van het vonnis wat betreft **750 EUR** van de uitgesproken geldboete
van 1.000 EUR, aldus gebracht op 3.750 EUR of een vervangende
gevangenisstraf van 2 maanden en 10 dagen zal uitgesteld worden voor
een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de
proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een
criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden
zonder uitstel tot gevolg heeft

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven tenlastelegging C2.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B, C1 samen tot een **GELDBOETE van 1.000 EUR.**

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op 5.000 EUR.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 09.01.1991, zoals gewijzigd door de wet van 22 maart 1999 (B.S. 01.04.2000)zoals gewijzigd door de wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **750 EUR** van de uitgesproken geldboete van 1.000 EUR, aldus gebracht op 3.750 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden en 10 dagen zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting C2 tot een **GELDBOETE van 1.000 EUR.**

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op 5.000 EUR.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 09.01.1991, zoals gewijzigd door de wet van 22 maart 1999 (B.S. 01.04.2000)zoals gewijzigd door de wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **500 EUR** van de uitgesproken geldboete van 1.000 EUR, aldus gebracht op 2.500 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 30 dagen zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting C2 tot een **GELDBOETE van 1.000 EUR**.

Verhoogt de geldboete met 40 decimes, aldus gebracht op **VIJFDUIZEND EUR**.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat de 120.000 euro geldboete niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 euro opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **500 EUR**, gebracht op 2.500 euro van de uitgesproken geldboete van duizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan twaalfduizend euro zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de derde beklaagde en de vierde beklaagde de plaats in haar vroegere staat dienen te herstellen overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur en het openbaar ministerie en

dit binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Veroordeelt de derde beklaagde en de vierde beklaagde ieder tot het betalen aan de stedenbouwkundige inspecteur en aan het openbaar ministerie van een dwangsom van 125 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundige inspecteur of het openbaar ministerie ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de derde beklaagde en de vierde beklaagde; dit alles overeenkomstig artikel 153 van het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999

Verstaat dat de termijn in uitvoering van de herstellvordering geen termijn is in de zin van artikel 1385 bis van het Gerechtelijk Wetboek

Zegt dat ELKE beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 opdecimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden voor het geheel begroot op honderd en tien EUR en veertig eurocent (110,40 EUR), kosten in hoofde van de eerste en tweede beklaagden ondeelbaar veroorzaakt ingevolge de weerhouden en bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Legt ELKE veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij KB van 11 december 2001.

*****

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van 4 mei 2004.

Aanwezig

rechter,
substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier.